

Luka pod Medníkem

Jan Nedvěd

1. Když má člověk v kapse spoustu let
a nic neví a vlastně hledá svět,
tak se mu lehce ještě začíná
a každý ráno znovu a zas.

2. Lehce přejde každej pláč a vztek,
nic není tabu, nic není na zámek,
her, malin nezralejch krásnej čas,
to každý ráno začne zas.

R: Taky jsem bláznil a utrácel si čas,
nádherně netušil, že jak voda klouže
životem, jak hřebenem vlas,
těch krásnejch lásek, písniček u ohňů a hvězd,
jak je to dávno ...

3. Na stráních Medníka je spousta chat,
když někdo stavěl, pomáhal každej chlap
a ženský vařily a balily prsty,
to když se někdo do ruky sek'.

4. Večer se sneslo dříví, větve a tak,
občas nám k práci zahoukal na páru vlak,
my jako děti dřív jsme museli jít spát,
hádejte, co se zdálo nám.

R: + jak je to dávno ...